

§ 16. Tilsynsmyndigheden og personer, som er særligt bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler, forretningsbøger og papirer m.v. for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger i henhold til loven eller regler fastsat med hjemmel heri.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Landbrugsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

§ 17. De af loven omfattede mælkeproducenter og virksomheder, herunder engroslagre og lignende, skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for tilsynet, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand med tilsyn og prøvedtagning.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan som led i kontrollen vederlagsfrit udtage eller foranledige udtaget prøver af råvarer, halvfabrikata, færdigvarer, emballage, tilsætningsstoffer samt rengørings- og desinfektionsmidler.

§ 18. Myndigheder og personer, der udøver tilsyn efter loven, er under ansvar efter borgerlig straffelovs § 152 og §§ 152 c-f forpligtede til over for uvedkommende at hemmeligholde enhver oplysning, som de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om undtagelser for de i stk. 1 omfattede oplysninger.

§ 19. De af loven omfattede mælkeproducenter og virksomheder afholder udgifterne ved den kontrol, som udføres efter loven, medmindre landbrugsministeren bestemmer andet. Landbrugsministeren fastsætter regler om betaling af afgifter til dækning af udgifterne ved kontrol m.v. i henhold til loven.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder anmeldelser, autorisationer, undersøgelser, attester og godkendelser inden for lovens område.

Stk. 3. Der er udpantningsret for de i stk. 1 og 2 omhandlede beløb.

§ 20. Henlægger landbrugsministeren sine beføjelser efter loven til institutioner under

Landbrugsministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation kan landbrugsministeren fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Landbrugsministeren kan fastsætte regler herfor. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om private institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven og om klage over disse institutioners afgørelser.

§ 21. Landbrugsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, som er omfattet af denne lov. Landbrugsministeren kan endvidere fastsætte de bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Kapitel 6

Straffebestemmelser

§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 3, stk. 1, § 12 og § 13,
- 2) uden registrering eller autorisation udøver virksomhed som omhandlet i § 2, stk. 1, 1. pkt., § 5 og § 6, stk. 1, 1. pkt.,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter § 11 eller § 15, stk. 2,
- 4) undlader at lade udtage eller at sende prøver efter § 16, stk. 1,
- 5) undlader at afgive oplysninger efter § 17, stk. 1,
- 6) undlader at yde tilsynet bistand efter § 17, stk. 1, eller
- 7) undlader at give tilsynet adgang til virksomheden efter § 17, stk. 2.